

Festékek,

olajok, lakkok, zománcok, parkett beeresztő és fényesítő seprő és kefeáruk, kékkő, raffia, gyanta stb. mindenféle vegyi és háztartási cikkek legolcsóbban beszerezhető Szilágyi és Szabó festékkereskedésükben, Dugonics tér 11. Telefon 107. Kálvin tér 2. Ref.-palota. Telefon 9-88. 39a

Halálos szerencsétlenség a fürdőszobában

A kipattant szikrától lángra lobbant egy 70 éves asszony ruhája

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön kora reggel hangos sikoltozások érték föl a Kelemen-ucca 3. számú házat. A ház egyik lakásában lakott Goldstein Sándorné. A 70 éves asszony reggel 7 óra tájban bement a fürdőszobába, hogy melegvizet készítessen a fürdéshez. Begyújtott a kályhába, majd pár perc múlva, amikor pattogva égett a tűz, újra visszament, hogy fát tegyen a tűzre. Kinyitotta a kályha ajtaját és abba a pillanatban szikra pattant ki ruhájára. Goldsteinné ruhája a szikrától azonnal tüzet fogott és heves lánggal égni kezdett.

Amikor Goldsteinné észrevette, hogy ruhája ég, sikoltozva kirohant a fürdőszobából. Goldsteinné megmentéséhez először a házban tar-

tózkodó Farkas Rózsi varróleány látott hozzá. Letépdeste az asszonyról az égő ruhát, a munka közben azonban saját ruhája is tüzet fogott. A lármára elősiető házbeliak tépdesték le aztán a két nőről a lángoló ruhákat. Az időközben értesített mentők mind a két nőt első segélyben részesítették, majd beszállították a börtöngyógyászati klinikára.

Goldsteinné az orvosok megállapítása szerint harmadfoku égési sebeket szenvedett, Farkas Rózsi kisebb sérülésekkel menekült meg. Goldstein Sándorné a klinikán elvesztette eszméletét és anélkül, hogy magához tért volna, éjjel féltizenkét órakor belehalt sérüléseibe. Farkas Rózsi pár napon belül meggyógyul.

Magyar apák!

Minden magyar diák legjobb vizsga-ajándéka egy magyar „Csepel” kerékpár, amelyet első kézből, magától a gyártól vásárolhat legolcsóbban a Weiss Manfred Rt. főlerakalában Tisza Lajos körút 42/a. (Uj Singer-palota. 100 és 100 női, férfi és versenyciklusz közül választhat.) Könnyített részletfizetés!

„Szeged, Miskolc, Debrecen, Pécs színházi részvénytársaság”

Palágyi Lajos tervezte a polgármesterek számára

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány héttel ezelőtt — mint emlékeztetés — a négy legnagyobb vidéki város, Szeged, Debrecen, Pécs és Miskolc polgármesterei értekezletet tartottak Budapesten a vidéki színházak válságának megoldása ügyében. Ezen a megbeszélésen résztvett Palágyi Lajos, a szegedi színház volt igazgatója és a Nemzeti Színház tagja is, aki érdekes megoldási tervet ismertett. A terv szerint a négy város színházi szempontból közös részvénytársaságot alakítana és a színházi előadások tekintetében csereviszonyba lépne egymással. A polgármesterek megkérték Palágyit, dolgozza ki részletesen javaslatát. Palágyi most elkészült ezzel a munkával és tervét néhány napon belül elküldi a négy város polgármesterének.

A tervet többek között a következőket tartalmazza:

A tervet abból indul ki, hogy a vidéki városokban egy olyan rendszer alakult ki, amilyent sehol a világon nem lehet látni. Mert csak a vidéki magyar színházakban divik az a rendszer, hogy 60 tagú társulat operát, operettet, tragédiát, drámát, vígjátékot és bohózatot, esetleg népszínművet is játszik. Ez a rendszer azt eredményezte, hogy ma a vidéki társulatnak 10 fővárosi színházhoz kell utaznia, 100 újdonságát kell feldolgozni. Ez pedig annyit jelent, hogy a vidéki színházban a legmondosabb munkabeosztás mellett átlag 15 óra áll rendelkezésre a színpadon egy darab betanulására. Az ilyen színház természetesen nem szaporíthatja a színházjáratok számát és nem nevelhet színészt, az előadás pedig egyetlen és élvezhetetlen.

Természetesen itt nem a személyekben, hanem a rendszerben van a hiba. Ezen pedig változtatni kell, mert addig minden anyagi támogatás kárba vész. De azzal is számolni kell, hogy a vidéki városok költségvetésében a színházak támogatása csak csökkenő tendenciát mutat. Tehát a színháznak csak önmagában szabad biznia és ez a bizalom csak akkor jogos, ha a színház jó. Ezt pedig csak a vidéki színházak centralizációjával lehet elérni a következőképpen:

— Álljon össze Pécs, Szeged, Debrecen és Miskolc városa — mondja Palágyi —, kötelezzék magukat, hogy a színházat, a világítást, fűtést ingyen adják, mindegyik város vegyen fel egy 125 ezer pengős amortizációs kölcsönt és ezzel a félmillió pengővel alkossanak egy részvénytársaságot, amelynek székhelye Budapest. Válasszanak egy vezér-

igazgatót, aki egy becsülőbizottság által megállapított méltányos áron megváltja a négy város színházainak felszerelését, azok árát felében készpénzben kifizeti, a másik feléért pedig részvényeket ad, hogy anyagilag a direktorok is érdekeltek legyenek. Majd elszereződött ötlet igazgatóknak jelenlegi városuk számára. Ők állítják össze a műsort, ellenőrzik az elszámolást, tanácsadói a vezérigazgatónak és állandóan egy városban maradnak. A megvett felszereléseket felviszik Budapestre egy kibérelendő nagy helyiségbe, ahol asztalos, szabó és díszletfestő műhelyeket rendeznek be és itt készítik a műsor-darabokhoz a kosztümöket és a többi kelléket.

— A részvénytársaság 4 szintársulatot szervez. Kettőt 84—84 tagból, amely így oszlik meg: 36 tagú férfi és női kórus, 4 operaszólista, 4 szólista nő, 6 operaénekes és színész, 4 karmester és 28 főből álló zenekar. Tehát mindkét együttes komplett opera, illetve operett társulat, amely bármely nagy személyzetű operát, vagy operettet játszhat könnyűséggel adhat elő művészi módon.

— Aztán szervez egy 36 tagból álló társulatot, 20 férfi és 16 női színészt prózai előadásokra. Továbbá alakítanak egy 15—16 tagú kamara ensemblét kissemmélyzetű darabok előadására.

A négy társulat elhelyezése így alakulna: Miskolc kamaratársulat, Debrecen egyik opera- és operett-társulat, Szegeden a prózai társulat és Pécsen a másik opera- és operett-társulat. A műsortervező: a zeneirodalom 8 legkiválóbb operája, négyet a debreceni, a másik négyet a pécsi társulat tanulja be. Az operetteknek ugyanezt a rendszert alkalmazzák. A szegedi prózai társulat 8—10 tragédiát, a miskolci kamaraszínház pedig kissemmélyzetű színműveket visz előadásra. A próbák 6 hétig tartanak és csak azután kezdődnek az előadások, esetleg 1931 október elején. Ezt megelőzőleg a kitzótt darabokhoz elkészülnek a szükséges felszerelések a pesti műhelyben és a kitzótt terminusra leszállítják a négy városba.

A négy színház a betanult műsort októbertől november 30-ig játssza le. Ekkor egy körforgás történik. A miskolci kamaristák átmennek Debrecenbe, a debreceniek Szegedre, a szegediek Pécsre, a pécsiek Miskolcra. Mivel a folytonos tanulással műsoruk már gyarapodott, játszanak a következő év február 15-ig és 16-án ismét megkezdődik a körforgalom a négy színház között. Május 1-én megint játszanak június 30-ig. Aztán megkezdődik a kététhónapos nyári szünet.

— Konklúzió: mind a négy társulat minden színházi évadban megfordul mindegyik városban és ott lejátssza a maga betanult 16—20 darabját, mert többre nincs szükség. A négy társulattól tehát kitűnő előadásban, különböző színészekből 60—70 darabot láthat egy város közönsége.

Válasz a gázgyár ügyében

Írta: Wimmer Fülöp.

Nehezemre esik a Hétfői Rendkívüli Újság cikere reflektálni, mert a cikkíró ismert elsőrendű tolla sikeresen megoldotta azt a feladatot, hogy hogyan lehet valakiről egy és ugyanazon cikkben meglehetősen sok jót és kedvezőt elmondani, ugyanakkor azonban — ezt már határozottan téves és a tényeknek meg nem felelő alapon — az illetőt a lehető legnagyobb mérvben gyanúsítani, megkísérve azon állítást, hogy ezen annyira ellentétes, de ügyes eljárásnak mintegy következményeképpen reám nézve egy oly helyzet állana elő, amelyben egyik vagy másik irányban választanom kell.

Eltekintve minden mástól, a cikkíró kissé elvéteti a súlyt, amennyiben mindannyian tudjuk ugyan, hogy a sajtó nagyhatalom, de még a legjobb újságíró sem azonosíthatja magát — különösen az ilyen személyes kérdésekben — a sajtóval. Határozottan tagadom a cikkíró jogát arra, hogy ő egyéni véleményét, vagy talán inkább szándékát egy oly hozzám intézett felhívással fejezhesse ki: „hogy Wimmernek választania kell, különösen amikor ezen felhívás, amint ezt fent már jeleztem, a tévedések, vagy szándékolt félreértések egész sorozatára van alapítva.

Elhiszem, hogy a cikkíró már a németik osztályban elsőrendű matematikus volt, de akkor talán nem oly kérdések előtt állott, amelyeket megérteni nem akart. Már pedig sokkal jobb fejűnek ismerem én a cikkíró, minthogy nem értette volna már eddig is és ne értse még most sem azt a kézzelfogható különbséget, hogy amíg a régi szerződés egyetlen reánk nézve kedvező pontja alapján a gázgyárat megváltottuk, — ezzel a gázgyárnak általam idejekorán felismert nagy jövedelmét a városnak biztosítva, — én igenis 10 éven át emellett küzdöttem, addig most, amikor a megváltás a rövidlábú eddigi állásfoglalása folytán már nem előnyös, a 25 évi bérbeadás mellett vagyok, ha a város ezért teljesen megfelelő ellenszolgáltatást kap, mert ez esetben igenis szívesebben látom a gázgyár üzemét egy szakavatott társaság kezében, amely nekünk az ellenszolgáltatás teljes megfizetésén túl, még egy nagyon lényeges részesedést is nyújt.

Következik azon reám nézve kényelmetlen része a cikknek, amely szerint igenis változatlanul a felsőházi tagságra aspirálok és a budapesti kereskedelmi akadémia érettségi bizonyítványának hatvanadik évfordulóját ezen régi aspirációim megvalósulására alkalmasnak tartottam.

Jól van informálva a cikkíró arról is, hogy ezirányban elsősorban a Gyáriparosok Országos Szövetségéhez fordultam, hivatalos levéllel a GyOSZ igazgatója, dr. Fenyő Miksa ur címére, nemcsak azért, mivel ezen szövetség netalán érdemeimet legjobban ismerheti, de főleg azért, mivel a GyOSZ vezetősége hűsította meg négy év előtt az akkor majdnem bizonyos megválasztásomat.

Csak hogy itt egy alig megbocsátható naivság adta a cikkíró kezébe a tollat, mert tudnia kell és nagyon jól tudja, hogy a GyOSZ elnöke Fellner, helyettes elnöke Hegedűs Lóránt, négy alelnöke dr. Bíró Pál, Chorin Ferenc, Kornfeld báró és Vida Jenő, amely összvezetőség Fenyő igazgató urral együtt — amiben egyelőre még nagy okom van kételkedni — fenti óhajom teljesítése érdekében tényleg valamit tehet ugyan, de hogy egy ember Magyarországon, akármilyen nagy ipari, vagy bányavállalat igazgatója legyen is az illető, egy felsőházi kinevezést tudjon kieszközölni, pláne egy ismert ellenzéki és zsidó embernek, azt már csak a cikkíró maga sem hiszi.

Helyreigazítanom kell még a cikkíró azon megjegyzését, mely szerint a gázgyári ad hoc bizottság kérte volna fel az egyetem matematikai tanárát a szobanforgó számítás megejtésére, erről a bizottságban szó sem volt, erre a szívessegre én kérttem fel egyetemünk matematikai tanárát, míg csak a rend kedvéért említem — hisz a cikkíró ezt is jól tudja —, vagy nagyon könnyen megtudhatja, hogy én Chorin elnök urral soha nem tárgyaltam, januárban egy öt perces tartó látogatással tisztelt meg itt az irodámban, én tehát összefüggést a felsőházi tagság iránti ambícióm és Szeged város gázgyári ügye között a legszigorúbb ellenőrzés mellett sem láthatok és nyugodtan követem tehát utamat, teljesen ignorálva a cikkíró ur azon felhívását, hogy valami között választanom kell.

Gyapju fürdőruhák

és fürdőruhákat kézen és mérték szerint

Boros Antal cégnél

Széchenyi-tér 15.